

Man lavede en andelsboligforening

Søndag den 6. juni 2004 var en solskinsdag, og i Matthæusgården var der opstillet et fadølsanlæg. Et halvt hundrede beboere var forsamlet i gården – dette var nemlig en ganske særlig dag: AB Matthæusgården kunne fejre sin 25 års fødselsdag.

af Søren K. Kløft, 26, 3.tv.

I dagens anledning var to af vores andelsforenings ”grundlæggere” blevet inviteret til at fortælle lidt om, hvorledes de havde oplevet de første år som beboere i ejendommen. Det var henholdsvis Birgitte Smith og Birgitte Meyer, som begge nåede at være formænd (m/k) for foreningen.

100 lejemål for 3,5 mio. kr.

Det var i 1977, at en flok unge mennesker med mod på livet fik øje på mulighederne i en grå og forfalden ejendom overfor Sct. Matthæus Kirke på Vesterbro. På det tidspunkt var det et ejendomsfirma, der ejede bygningen, og der eksisterede en leje forening på stedet. Der blev dannet en arbejdsgruppe med det ene formål at få oprettet en andelsboligforening i Matthæusgården, og på

et stormfuldt møde opnåede beboerrepræsentationen at få ejendommen sat til salg. Primusmotor i denne proces var den navnkundige Kirsten Bindstrup.

Efterfølgende gik turen så i banken. 2 x Birgitte husker endnu, hvorledes det havde været en underlig oplevelse at stå tre piger i banken og låne et på det tidspunkt svimlede beløb til køb af de 100 lejemål, som udgjorde ejendommen. Men de fik pengene, og de kunne købe ejendommen. Pris: 3,5 mio. kr.

Killinger og kattelopper

Så gik det store arbejde med at forbedre ejendommen i gang – og her 25 år efter er det endnu uafsluttet (der jo altid noget, der kan blive bedre!). Men meget er der sket. Dengang havde huset en kedelig grå farve, og i gården, hvor børnene i dag har både græs og legeplads i skyggen af store træer, lå der bare en stor jordbunke.

Bagtrapper og mellemgange henlå i et evigt tussmørke pga. manglende belysning, hvilket ved én lejlighed var direkte skyld i, at en af de forhenværende forkvinder en aften havde den tvivlsomme ære at jukke i et kuld nyfødte kattekillinger, da hun skulle på toilettet. Så kom der elektrisk lys på bagtrapperne.

Der var masser af rotter i gårdene, på lofterne – som tilmed var tilholdssted for landstrygere og andet godtfolk – lå der rå mængder af døde duer, kældrene var et sandt inferno af kattelopper, lejlighederne var fugtige og utætte. Fortrapperne var uden linoleumsbelægning – og hvis der nogensinde havde været nogen, var den for længst slidt af. Det var dengang, man for en treværelses med toilet på gangen skulle slippe 500 kr. i husleje om måneden.

Der var nok at tage fat på, og det var til at begynde med også de hurtige og billige løsningers tid. F.eks. lod kabelføringen af fællesantenneanlægget meget tilbage at ønske. Den ansvarlige havde ikke håndværkererfaring; strømførende ledninger blev boret over, og borehuller i lofterne var så

amatøragtigt lavet, at tobaksrøg frit kunne finde vej mellem lejlighederne og etagerne.

Ingen pengemaskine

De nyvalgte bestyrelsesmedlemmer var i overvejende grad studerende, og 2 x Birgitte måtte blankt indrømme, at studierne i lange perioder gled i baggrunden – det var langt sjovere at lave andelsboligforening!

Og det skulle være en god og retfærdig forening. Det blev f.eks. vedtaget, at AB Matthæusgården skulle være for alle; her skulle man ikke være greve eller baron for at flytte ind – altså en reel forening uden mulighed for at spekulere: Ikke endnu en pengemaskine. En sammenlægningspolitik blev desuden vedtaget for at forhindre alt for stor fraflytning, når de mange nye andelshavere skulle til at stifte familie.

Fra duplikator til netværk

Bestyrelsen holdt i starten møder rundt omkring i de små (men snart også mindre fugtige!) lejligheder, og den disponerede over en maskinpark bestående af en 15 kg tung skrivemaskine og en spritduplikator, der kun arbejdede i rødt og grønt – og uden et fast kontor kom arbejdsmapperne med de mange spritdupligerede sider til at bo under medlemmernes senge.

Siden har både bestyrelsen og dens arbejde fået fastere rammer i kælderlokalet i nr. 26, og den gamle skrivemaskine er sendt på pension. Nu er AB Matthæusgården hastigt på vej ud på informationsmotorvejen med kopimaskine, pc og internt netværk.

Det var de første 25 år (og dét er jo ingen alder). Tillykke med det! – til næste år kan ejendommen fejre sit hundrede år...

- *skk*, 11.10.2004